

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10To/15/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8321010448
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8321010448.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Evy Rešatkovej a JUDr. Mariána Sninského na verejnom zasadnutí konanom dňa 07.06.2023, v trestnej veci proti obžalovanému J. B. pre zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/60/2021 zo dňa 05.12.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému J. B., nar. XX.X.XXXX v P., trvale bytom F. XXXX/XX, P.,

u k l a d á

Podľa § 183 ods. 2 Tr. zákona za použitia § 38 ods. 3, § 36 písm. d), j), l), § 37 písm. h) a § 41 ods. 1 Tr. zákona ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona výkon trestu podmienene o d k l a d á a zároveň u k l a d á probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona u s t a n o v u j e skúšobnú dobu na 2 (dva) roky.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zákona mu u k l a d á obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania omamných a psychotropných látok.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný J. B. uznaný za vinného zo zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na ust. § 138 písm. d) Tr. zákona v súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona a prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 22.07.2020 v čase okolo 22.00 hod. sa na ul. Námestie slobody č. XXXX v Humennom, na parkovisku pred obchodným centrom Triáda stretol so svojou vtedajšou partnerkou R. Y. z obce E.,

ktorá s ním dobrovoľne nasadla do vozidla zn. Škoda Octavia XE, ev. č.: F. XXX H., ktorým spoločne odišli najprv z mesta Humenné smerom na Zemplínsku Šíravu a počas jazdy od nej žiadal odpoveď, či bola pred časom s niekým na Šírave a po tom, čo mu R. Y. na túto otázku odpovedala, tak ju J. B. pravou rukou udrel do oblasti nosa, načo sa R. Y. spustila z nosa krv, a keď nato od neho ona žiadala vreckovky, aby sa mohla poutierať od krvi, odmietol jej ich dať, povedal jej, že jej krv potečie ešte viac, vulgárne jej nadával a udieral ju, R. Y. ho žiadala, aby ju odviezol domov alebo jej dovolil z auta vystúpiť, no on povedal, že ju nepustí a zobral jej mobilný telefón, následne po príchode na Zemplínsku Šíravu, J. B. auto otočil a vracali sa smerom do Humenného, kde počas jazdy, keď R. Y. chcela z auta vystúpiť, J. B. jej to nedovolil, držal ju za vlasy a zavrel dvere a pokračoval v jazde až do obce Myslína, kde pri obecnom cintoríne na chvíľu zastavil a pri rozsvietenom svetle v aute zistil, aké zranenia R. Y. spôsobil, preto začal sám sebe ubližovať a odtiaľ pokračovali v jazde do mesta Vranov nad Topľou, kde zastavil na čerpacej stanici Slovnaft, J. B. z auta vystúpil a po nákupe tovaru sa vrátil do vozidla a pokračoval s vozidlom do mesta Humenné k obchodnému centru Triáda, kde z auta R. Y. vystúpila, pričom v dôsledku napadnutia J. B. R. Y. utrpela zranenia - mnohopočetné pomliaždenia oboch strán tváre a čela, pomliaždenie nosa s krvácaním, pomliaždenia oboch okuločnicových oblastí, viaceré pomliaždenia oboch ramien, viaceré pomliaždenia oboch predlaktí, pomliaždenie ľavého stehna, pomliaždenie ľavého predkolenia a pomliaždenie pravého predkolenia s odreninami s dobou liečenia a obmedzeniami v obvyklom spôsobe života do 14 dní.

Za to mu bol podľa § 183 ods. 2 Tr. zákona za použitia § 38 ods. 3, § 36 písm. d), j), l), § 37 písm. h) Tr. zákona a § 41 ods. 1 Tr. zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody na 3 roky, ktorého výkon bol podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona podmienene odložený a zároveň určený probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona bola ustanovená skúšobná doba na 2 roky a zároveň podľa § 51 ods. 3 písm. f) Tr. zákona bolo obžalovanému uložené obmedzenie, ktoré je súčasťou probačného dohľadu, spočívajúce v zákaze kontaktu s poškodenou R. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX, okres Humenné, v akejkoľvek forme, vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami a podľa § 51 ods. 4 písm. a) Tr. zákona povinnosť spočívajúca v príkaze nepriblížiť sa úmyselne k poškodenej R. Y. na vzdialenosť menšiu ako päť metrov.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zákona bolo obžalovanému uložené aj ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku bol obžalovaný tiež zaviazaný na náhradu škody poškodenej R. Y. vo výške X.XXX,- eur a Union zdravotnej poisťovni, a.s., vo výške 452,30 eur.

Proti uvedenému rozsudku podal obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu v zákonom stanovenej lehote odvolanie, ktoré následne aj písomne odôvodnil. Uviedol, že predmetný rozsudok napadol odvolaním, lebo nesúhlasí s kvalifikáciou skutku ako zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona. Namietla aj neúplnosť a nejasnosť skutkových zistení súdu prvého stupňa, pretože sa podľa neho súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a má za to, že nebol zistený skutkový stav bez dôvodných pochybností. Poukázal na ust. § 183 ods. 1 Tr. zákona, podľa ktorého trestného činu obmedzovania osobnej slobody sa dopustí ten, kto inému bez oprávnenia bráni užívať osobnú slobodu. Bránením v užívaní osobnej slobody je zásah do osobnej slobody zaručenej ústavou (čl. 16 a 17), ktorým sa znemožňuje voľný pohyb osoby, hoci len na krátky čas, ak sa toto obmedzovanie nedá ľahko prekonať (napr. uzavretie v miestnosti alebo v budove, znemožnenie pohybu zviazaním končatín, odňatie bariel invalidovi, zvieraním v náručí a pod.). Má za to, že predmetného konania sa voči R. Y. nedopustil, nakoľko svojej bývalej priateľke v žiadnom prípade neoprávneným spôsobom nebránil v užívaní osobnej slobody, keďže ako sama uviedla vo svojej výpovedi, do auta nastúpila dobrovoľne a samostatne. Poukázal na to, že po celý čas mohla aj kedykoľvek vystúpiť, nakoľko auto nebolo uzamknuté. Zároveň nesúhlasí ani s uložením obmedzujúceho opatrenia spočívajúceho v zákaze kontaktu s poškodenou R. Y. v akejkoľvek forme, nakoľko v momentálnej situácii sama poškodená prejavuje záujem o kontakt s ním, preto navrhol vypočúť poškodenú, aby sa osobne vyjadrila k týmto skutočnostiam. Vzhľadom k uvedenému má za to, že obmedzujúce opatrenia uložené mu v napádanom rozsudku vzhľadom na momentálny postoj poškodenej stratili svoje opodstatnenie. S prihladením na všetky vyššie uvedené skutočnosti žiada,

aby odvolací súd podanému odvolaniu vyhovel v celom rozsahu a napadnutý rozsudok zmenil v zmysle podaného odvolania.

Na základe uvedeného odvolania krajský súd v intenciách ust. § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc i na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné, a to vo vzťahu k výroku o treste.

V prvom rade je potrebné zdôrazniť, že v konaní pred súdom prvého stupňa boli zákonným spôsobom vykonané všetky dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na spravodlivé rozhodnutie. Súd vykonané dôkazy vyhodnotil spôsobom uvedeným v § 2 ods. 12 Tr. poriadku a takýmto postupom dospel k správny skutkovým a následne i právnym záverom.

V odôvodnení svojho rozhodnutia prvostupňový súd uviedol, ktoré konkrétne dôkazy vo veci vykonal, ktoré skutočnosti z nich vyplývali a na základe ktorých konkrétnych dôkazov svoje skutkové závery ustálil. Popísal akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako aj to, akými právnymi úvahami sa spravoval. V tomto smere sú dôvody napadnutého rozsudku vecne správne, a preto na tieto krajský súd v podrobnostiach aj poukazuje.

Vzhľadom na odvolacie námietky obžalovaného však odvolací súd považuje za potrebné niektoré skutočnosti zvýrazniť a doplniť.

Prvostupňový súd na základe vykonaných dôkazov dospel k záveru, že obžalovaný konaním ustáleným v napadnutom rozsudku násilím bez oprávnenia poškodenej R. Y. bránil užívať osobnú slobodu, vyhrážal sa jej ťažkou ujmu na zdraví takým spôsobom, že to vzbudilo dôvodnú obavu a poškodenej úmyselne ublížil na zdraví. Vo vzťahu k namietanému trestnému činu obmedzovaniu osobnej slobody prvostupňový súd zdôraznil, že počas jazdy, keď poškodenej chcela vystúpiť z vozidla pri zníženej rýchlosti, jej to obžalovaný nedovolil, držal ju za vlasy a zavrel dvere, pričom držanie za vlasy je násilím, čo zakladá právnu kvalifikáciu zločinu podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. d) Tr. zákona. Naplnenie znakov prečinu nebezpečného vyhrážania prvostupňový súd vyvodil z tých skutkových okolností, že po údere poškodenej a spustení krvi z nosa jej obžalovaný povedal, že krv jej bude tiecť ešte viac. Napokon prvostupňový súd kvalifikoval konanie obžalovaného aj ako úmyselné ublíženie na zdraví, a to na základe zranení, ktoré poškodenej spôsobil.

Obžalovaný, ako to vyplýva aj z dôvodov jeho odvolania, namieta predovšetkým právnu kvalifikáciu jeho konania ako zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona. Tvrdí, že poškodenej neoprávneným spôsobom nebránil v užívaní osobnej slobody, pretože táto do auta nastúpila dobrovoľne a samostatne a po celý čas mohla aj kedykoľvek vystúpiť, nakoľko auto nebolo zamknuté. Namieta tiež nejasnosť a neúplnosť skutkových zistení napadnutého rozsudku, nevysporiadanie sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a nezistenie skutkového stavu bez dôvodných pochybností.

S uvedenými námietkami však nie je možné súhlasiť, pretože aj podľa krajského súdu výrok o vine je možné oprieť o súhrn dôkazov, ktoré po ich zhodnotení jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností odôvodňujú záver, že sa obžalovaný ako trestne zodpovedný subjekt konania uvedeného v skutkovej vete napadnutého rozsudku dopustil.

Záver o vine obžalovaného je možné oprieť predovšetkým o svedeckú výpoveď poškodenej R. Y.. Poškodenej v priebehu trestného konania opakovane popísala, ako po nastúpení do vozidla obžalovaného ju počas jazdy začal obžalovaný udierať do tváre a ďalších častí tela, a keď ho prosila, aby jej umožnil ísť domov alebo vystúpiť z vozidla, tak ju pustiť odmietol a vzal jej aj mobilný telefón. S vozidlom šiel rýchlo a kričal na ňu, pričom keď s vozidlom spomalil a poškodenej otvorila dvere a chcela z auta vystúpiť, tak ju za vlasy stiahol naspäť, zavrel dvere a s vozidlom šiel ďalej. Vyhrážal sa jej tiež, že krv jej bude tiecť ešte viac, než ako jej už tečie. Proti vôli poškodenej ju obžalovaný vozil od napadnutia na ceste medzi Humenným a Zemplínskou Šíravou, cez obec Myslína a Vranov nad Topľou až naspäť do Humenného, kde už mohla z vozidla vystúpiť s tým, že o tom nebude s nikým rozprávať.

Svedeckej výpovedi poškodenej R. Y. zodpovedajú závery znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo, podľa ktorých táto utrpela mnohopočetné pomliaždenia oboch strán tváre a čela, pomliaždenie nosa s krvácaním, pomliaždenia oboch okuloočnicových oblastí, viaceré pomliaždenia oboch ramien, viaceré pomliaždenia oboch predlaktí, pomliaždenie ľavého stehna, pomliaždenie ľavého predkolenia a pomliaždenie pravého predkolenia s odreninami. Mechanizmu vzniku týchto poranení zodpovedajú viaceré údery rukou - otvorenou dlaňou, skôr päšťou do poranených oblastí, pričom mohli vzniknúť tak, ako to vo svojej výpovedi popísala poškodená.

Vznik mnohopočetných pomliaždení je zrejmy aj zo zápisnice o prehliadke tela poškodenej a zhotovenej fotodokumentácie.

Skutkové zistenia napadnutého rozsudku čiastočne potvrdil vo svojich výpovediach tiež samotný obžalovaný, aj keď je zrejme, že svoje výpovede prispôboval stavu dokazovania. Na hlavnom pojednávaní potvrdil, že poškodenú R. Y. vo vozidle udieral, na čo ho táto žiadala, aby zastavil vozidlo a chcela vystúpiť, ale on v jazde pokračoval a potom sa jej asi vyhrážal. Pokiaľ ide o mobilný telefón poškodenej, tak obžalovaný svoje výpovede menil. Najprv v prípravnom konaní priznal, že mobilný telefón poškodenej mal od začiatku jazdy on a mal ho pri sebe aj keď vystúpil z vozidla na čerpacej stanici vo Vranove nad Topľou. Na hlavnom pojednávaní spočiatku uvádzal, že poškodená mala svoj mobilný telefón celý čas pri sebe v kabelke alebo v nohaviciach, no po prečítaní jeho skoršej výpovede tvrdil, že síce mobilný telefón poškodenej zo začiatku cesty mal, ale už pred príchodom do Vranova n. T. mala mobil poškodená.

Napriek uvedeným tvrdeniam obžalovaného ani krajský súd nemá pochybnosti o hodnovernosti svedeckých výpovedí poškodenej R. Y.. Táto totiž nielen o podstatných skutočnostiach vypovedala vždy zhodne, na rozdiel od obžalovaného, ktorý svoje výpovede nielen menil (napríklad o vzniku zranení poškodenej či o zadržiavaní mobilného telefónu poškodenej), ale niektoré ním uvádzané skutočnosti sa ukázali aj ako nepravdivé. Kým poškodená zhodne vypovedala aj o tom, že obžalovaný požil drogy, tak obžalovaný poprel užívanie drog, no toxikologickým vyšetrením moču bola u neho zistená pozitivita na metamfetamín, amfetamín a THC.

V prospech hodnovernosti výpovedí poškodenej vyznievajú aj závery znaleckých posudkov z odboru psychológia, podľa ktorých u poškodenej nebola zistená snaha javiť sa v lepšom svetle a výsledky vyšetrenia u nej poukazujú na jej znížené „Lži skóre“, ako aj na zachovanú schopnosť sebakritického náhľadu na svoju osobnosť a na svoje správanie. Naproti tomu u obžalovaného podľa znaleckého posudku charakter trestného činu zodpovedá osobnosti obžalovaného, u ktorého nebol zaznamenaný jeho sebakritický náhľad na svoje správanie a jeho špecifická vierohodnosť je oslabená. Psychologické vyšetrenie obžalovaného preukázalo jeho zvýšenú instabilitu a emočnú labilitu, ktoré v prípade afektívne nabitých situácií majú zvýšenú tendenciu sa prejavovať neadekvátnymi prejavmi zo známkami nezrelosti, infantilného riešenia, hystriónskej symptomatiky a agresivity.

Znaleckým posudkom z odvetvia psychiatria síce u obžalovaného nebola zistená duševná choroba, ale v čase spáchania činu bola u neho zistená duševná porucha Abúzus pervitínu a kanabinoïdov a aj osobnostná porucha - Zmiešaná porucha osobnosti. Znalec navrhol u obžalovaného nariadiť ochrannú psychiatrickú liečbu s cieľom emočne stabilizovať a dlhodobo farmakologicky korigovať jeho správanie.

Hodnovernosti výpovedí poškodenej R. Y. zodpovedá aj svedecká výpoveď jej otca H. Y., znalecký posudok z odvetvia psychiatrie a elektronická komunikácia medzi obžalovaným a poškodenou, v ktorej obžalovaný poškodenej vulgárne nadával, ponižoval ju a vyhrážal sa jej rozbitím hlavy, papule, dobitím a bitkou, podpálením auta a domu.

Vzhľadom na uvedené niet dôvodu pochybovať o pravdivosti výpovede poškodenej a aj podľa krajského súdu skutok bol okresným súdom v napadnutom rozsudku ustálený správne.

Správne zistenému skutkovému stavu zodpovedá v napadnutom rozsudku aj jeho správna právna kvalifikácia.

Obžalovaný nesúhlasí predovšetkým s právnou kvalifikáciou skutku ako trestného činu obmedzovania osobnej slobody. Aj táto kvalifikácia skutku je však správna.

Trestného činu obmedzovania osobnej slobody sa podľa § 183 ods. 1 Tr. zákona dopustí ten, kto inému bez oprávnenia bráni užívať osobnú slobodu. Ak páchatel' spácha takýto čin závažnejším spôsobom konania, dopúšťa sa zločinu podľa § 183 ods. 2 písm. a) Tr. zákona. Podľa § 138 písm. d) Tr. zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu násilím, hrozbou bezprostredného násillia a lebo hrozbou inej ťažkej ujmy. Podľa § 122 ods. 7 Tr. zákona trestný čin je spáchaný násilím, ak páchatel' použije na jeho spáchanie fyzické násillie proti telesnej integrite inej osoby alebo ak je spáchaný na osobe, ktorú páchatel' uviedol do stavu bezbrannosti ľstou, alebo ak páchatel' použil násillie proti veci iného. Z hľadiska subjektívnej stránky sa pre naplnenie základnej skutkovej podstaty vyžaduje úmyselné zavinenie (§ 17, § 15 Tr. zákona). Na použitie násillia ako okolnosti podmieňujúcej použitie vyššej trestnej sadzby sa však podľa § 18 písm. b) Tr. zákona prihliadne aj vtedy, keď o nej páchatel' nevedel, hoci o nej vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vedieť mal a mohol.

Objektom trestného činu obmedzovania osobnej slobody je osobná sloboda v zmysle slobody voľného pohybu. Bránenie v užívaní osobnej slobody je zásah do osobnej slobody, ktorým sa znemožňuje alebo obmedzuje voľný pohyb človeka a zároveň sa mu zabraňuje o svojom pohybe slobodne rozhodovať. Bránenie v užívaní osobnej slobody musí byť nie ľahko prekonateľné. Dĺžka doby, počas ktorej sa obmedzuje sloboda, nie je rozhodujúca, môže ísť aj o obmedzovanie počas krátkej doby, napríklad môže ísť o uzatvorenie v miestnosti alebo v budove, znemožnenie pohybu zviazaním, zvieraním v náručí, držaním za ruky alebo o iné uchopenie a zadržiavanie, alebo zabránenie poškodeného vystúpiť z dopravného prostriedku v dôsledku rýchlej jazdy, alebo uzamknutie dverí, alebo ak páchatel' zbaví telesne postihnutú osobu pomôcok, bez ktorých by nebola schopná sa sama pohybovať a pod. K bráneniu užívania osobnej slobody musí dôjsť neoprávnené. V zmysle čl. 17 ods. 2 Ústavy SR nikoho nemožno stíhať alebo pozbaviť slobody inak, ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Zdôrazniť je tiež potrebné, že ide o trváci trestný čin (§ 122 ods. 12 Tr. zákona). Vyvolanie a udržovanie protiprávneho stavu sa posudzuje ako jedno konanie, ktoré trvá tak dlho, kým je udržiavaný protiprávny stav (kým je obmedzená osobná sloboda). Obmedzenie osobnej slobody má dočasný charakter. Trestný čin je dokonatý už prvotným obmedzením osobnej slobody inej osoby a trvá dovtedy, kým páchatel' tento protiprávny stav neodstráni alebo nebude inak odstránený (napríklad útekou alebo záchranou poškodenej osoby). Takéto konanie páchatel'a sa považuje za jeden trestný čin obmedzovania osobnej slobody.

V predmetnej veci bolo preukázané, že poškodená R. Y. síce do vozidla k obžalovanému nastúpila dobrovoľne, avšak po tom, čo ju obžalovaný začal udierať, chcela ísť domov a z vozidla chcela vystúpiť, ale obžalovaný jej to nedovolil. S vozidlom šiel rýchlo, vzal poškodenej mobilný telefón a namiesto vrátenia sa späť do Humenného viedol vozidlo v nočných hodinách na Zemplínsku Širavu, do Mysliny a na čerpaciu stanicu vo Vranove nad Topľou a až následne s vozidlom šiel do Humenného, kde poškodenej dovolil vystúpiť. Tým obžalovaný poškodenej úmyselne bránil vo voľnom pohybe, keď jej v rozpore s jej vôľou v podstate organizoval miesto a spôsob, akým bude tráviť časť noci (pozri tiež uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 3 Tdo 967/2013 z 25.9.2013 a sp. zn. 3Tdo 603/2015 z 10.6.2015). Počas toho ju opakovane fyzicky napádal a spôsobil jej mnohopočetné pohmoždeniny na rôznych častiach tela. Nie je teda pravdivé tvrdenie obžalovaného, že poškodená mohla kedykoľvek z vozidla vystúpiť. Obžalovaný jej vzal mobilný telefón, s vozidlom šiel rýchlo a keď spomalil a poškodená chcela vystúpiť, tak ju stiahol naspäť do vozidla, schmatol za vlasy, zatvoril dvere a šiel s vozidlom ďalej. Na zabránenie poškodenej užívať osobnú slobodu tak použil voči nej aj násillie.

Nepochybne tak obžalovaný naplnil všetky pojmové znaky zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona. Vo vzťahu k odseku 1 bol dokonatý už prvotným obmedzením osobnej slobody poškodenej, pričom pri udržiavaní tohto protiprávneho stavu použil aj násillie a naplnil tak aj znaky podľa § 183 ods. 2 písm. a) Tr. zákona. Podľa krajského súdu bol protiprávny stav odstránený až vtedy, keď obžalovaný poškodenej vrátil mobilný telefón a umožnil jej vystúpiť z vozidla v Humennom na mieste, kde predtým do vozidla obžalovaného nastúpila a mala tam svoje vozidlo. Obžalovaný trestný čin spáchal v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Tr. zákona, pretože chcel bez oprávnenia brániť poškodenej užívať osobnú slobodu.

Rovnako správne okresný súd posúdil skutok aj ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona. Pri opakovanom fyzickom

napádání poškozenej, pri ktorom jej spôsobil množstvo zranení a v dôsledku ktorého jej tiekla aj krv z nosa, sa jej obžalovaný vyhráždil, že jej bude tiecť krv ešte viac. Vzhľadom na tieto okolnosti, uzavretie v aute a nočnú hodinu je potrebné toto konanie obžalovaného hodnotiť ako vyhrážanie sa ťažkou ujmou na zdraví takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu. Opakovanými údermi päšťou a dlaňou obžalovaný spôsobil poškozenej zranenia, ktoré si objektívne vyžiadali lekárske ošetrovanie a liečenie, počas ktorého na dobu 14 dní, teda nie iba na krátky čas, mala sťažený obvyklý spôsob života (§ 123 ods. 2 Tr. zákona).

Za správny krajský súd v podstate považuje aj trest uložený obžalovanému napadnutým rozsudkom. Úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, ktorého výkon je podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 2 rokov, za súčasného určenia probačného dohľadu, tiež podľa krajského súdu zodpovedá zásadám ukladania trestu ustanoveným v § 34 Tr. zákona.

Odvolačný súd sa však nestotožnil s primeranými obmedzeniami a povinnosťami, ktoré okresný súd v rámci výroku o treste uložil obžalovanému podľa § 51 ods. 3 písm. f) a ods. 4 písm. a) Tr. zákona, keď obžalovanému uložil zákaz kontaktu s poškozenu R. Y. v akejkoľvek forme, vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami a príkaz nepriblížiť sa úmyselne k poškozenej na vzdialenosť menšiu ako päť metrov. Poškodená R. Y. totiž v odvolacom konaní písomne vyhlásila, že sa zo strany obžalovaného necíti byť nijako ohrozená (či už fyzicky alebo psychicky) a má záujem o kontakt s ním, čo vzhľadom k uloženým obmedzujúcim opatreniam je sťažené, resp. zo strany obžalovaného znemožnené. Takéto opatrenia preto nepovažuje za účelné. Obdobne sa vo svojom odvolaní vyjadril aj obžalovaný. Navyiac je z lekárskej správy zrejmé, že obžalovaný už sám začal s psychiatrickým liečením s diagnózou Porucha psychiky a správania, zapríčinená užitím viacerých drog a iných psychoaktívnych látok, škodlivé užívanie.

Preto podľa krajského súdu na dosiahnutie účelu trestu bude popri podmiennečnom treste odňatia slobody, za súčasného určenia probačného dohľadu, postačovať uloženie obmedzenia spočívajúceho v zákaze požívania omamných a psychotropných látok podľa § 51 ods. 3 písm. a) Tr. zákona, ktorých požívanie prispelo k protispoločenskému správaniu sa obžalovaného.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd na podklade odvolania obžalovaného jednomyseľne napadnutý rozsudok vo výroku o treste, ktorého neoddeliteľnou súčasťou boli aj predmetné primerané povinnosti a obmedzenia, zrušil a sám vo veci rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že v napadnutom rozsudku nedotknuté zostali výroky o vine obžalovaného, o ochrannom psychiatrickom liečení a o náhrade škody. jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.